

konfirmasjonstale.com

Kjære Marius, kjære Mariusen,
kjære familie, venner og menigheten her i Stavanger frikirke.

I dag står vi sammen i en kirke som har betydd mye for dere – og for oss.
Det er rørende å se hvor mange som har kommet for å feire deg, Marius.
Og det er litt uvirkelig for onkelen som husker bleieskift, trilleturer med barnevogn og en liten fyr med store øyne som lurte på alt fra «hvorfor er himmelen blå» til «hvorfor kan vi ikke bare spise vafler til middag hver dag».

Du har alltid vært nysgjerrig.

En type som skruer opp for å forstå, og skruer sammen igjen for å få det til å virke.
Det gjelder både PC-er, fjernkontroller, og en gang – ja, jeg sier det høyt – mikrofonstativet i stua.

Det ble skrudd sammen igjen. Til slutt.

Og det låt til og med bedre.

I dag sier du ja til troen.

Ikke som et ferdig svarark, men som en levende vei – en vei for en 15-åring som stiller gode spørsmål og ikke er redd for å utforske.

Det heier jeg på.

Det heier vi alle på.

Jeg har sett deg her i menigheten, på ungdomsklubben, med headsettet på, fingrene på faderne og blikket på scenen.

Du, som liker å være i bakgrunnen for at andre skal bli sett.

Dét er en gave.

Å være den som skruer lys riktig, så budskapet får varme,
og som fikser lyd, så sangen bærer helt bak til bakerste benk der bestefar nikker i takt.

Å skape rom for andre – det er dyp kristen nestekjærlighet i praksis, uten store

ord.

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com

Og jeg har sett deg oppleve mye på leir.
Jeg var der ikke den kvelden,
men jeg har hørt deg fortelle om bønnevandringen.
Om stillheten som ikke var tom, men tung av ro.
Om et øyeblikk der tankene dine slo av lyden litt, og hjertet fikk lov å lytte.
Sånt forandrer en, selv om det ikke alltid synes utenpå.

Bibelen sier:

«Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte, og støtt deg ikke til din egen forstand.
Tenk på ham på alle dine veier, så skal han gjøre dine stier rette.»
Ordspråkene 3, 5-6.

Jeg elsker at det står «alle dine veier».
For dine veier, Marius, de går mange plasser.
Fra lydpuhlen her i kirka,
til bestefars båt når du og han drar ut og fisker.
Fra klikk og klakk av skrutrekker mot kabinett når du bygger PC-er,
til et kjøkkenbord med vafler, brunost i tykke skiver og smør.
Og nå snart – bestemor på Snapchat.
Vi ber om ekstra nåde for akkurat det prosjektet.

«Alle dine veier» betyr at Gud ikke bare er med når vi folder hendene,
men også når vi folder ut manualen.
Når vi knytter fiskesnøret,
og når vi løsner en fastskrudd mutter.
Når du tar små valg og store valg.
Hva du sier ja til,
hva du våger å si nei til.

Du er kreativ og praktisk på samme tid.
Det er en sjelden kombo.
Du tenker nytt, og du får ting til å funke.

Det merkes hjemme, det merkes i menigheten, og det merkes i måten du ser andre på.

For du er også omtenkksom.

Når noen sliter med å finne plassen sin, er du den som flytter deg litt og lager rom.

Når en kamerat trenger en pause, kommer du først med en vits – og så med et «hvordan går det egentlig?».

Den smittende latteren din er ikke bare morsom.

Den er også en døråpner for fellesskap.

Du står ikke her alene.

Jeg vil si noe om fellesskapet – for det har båret dere.

Da pappa var offshore og dagene ble lange og logistikken krevde mer enn fire hender,

stilte menigheten og naboene opp.

Dere kom med middager, skyss, vennlighet og bønn.

Det er kirke.

Ikke bare bygg, men hender og hjerter.

Du har fått erfare at tro ikke bare er en tanke i hodet, men varme hender rundt en hverdag.

Takk, menighet, for at dere er nettopp et sånt fellesskap.

Og Marius – du er en del av det samme nettet nå.

Du blir båret, og du bærer.

Når vi snakker om å ta kloke valg, er det lett å bli høytidelig.

Men kloke valg er ofte ganske jordnære.

Bestefar har lært deg det på sjøen.

Det er to typer tålmodighet: den mens du venter på napp, og den mens du nøster ut floka i snøret når du ikke fulgte helt med.

Begge deler lærer oss noe om livet.

Om å vite når vi skal sitte stille og stole på at det kommer, og når vi må ta ansvar, rydde opp og prøve igjen.

Å bygge PC-er lærer deg det samme på en litt mer nerdete måte.

Du planlegger, sammenligner, deler, sjekker kompatibilitet, og så gjør du det ordentlig.

Og hvis du hopper over ett steg, kvitterer maskinen med blåskjerm.

Livet har sine blåskjermer.

Da sier Ordspråkene:

Stol på Gud av hele ditt hjerte – ikke fordi hodet ikke er viktig, men fordi hjertet vet at vi ikke alltid ser hele bildet selv.

«Tenk på ham på alle dine veier» – også når GPU-prisene er uforståelige.

Gud er ikke redd for detaljene i livet ditt.

Han møter deg der du er, i det du elsker å holde på med.

Nysgjerrigheten din er en gave Gud har lagt ned i deg.

Bevar den.

Spør mer.

Ikke vær redd for å si «jeg vet ikke» – det er ofte starten på god visdom.

Troen din trenger ikke late som om den har alle svar.

Troen bæres like mye av gode spørsmål,

av stillhet,

av undring,

av den enkle bønningen på rommet eller på båten:

«Gud, led meg i dag. Vis meg den rette stien.»

Og du – du som fikser lys og lyd –

du vet at noen ganger er det beste du kan gjøre å skru ned litt.

Når det blir for mye støy, da hører vi ingenting.

Slik er det i sjelen også.

Når alt bråker, blir Guds stemme lett borte.

Derfor er det godt å ha lært stillhet på bønnevandringen.

Ta den med deg.

Gjør plass.

Han taler gjerne stillere enn resten.

Jeg vil også si noe om glede.

I dag er det gudstjeneste her, og etterpå stort selskap på Hundvåg hos

besteforeldrene dine [Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://www.konfirmasjonstale.com)

Hvis jeg kjenner familien rett, blir det historier, latter, og en vaffelfront som kommer til å få kjørt seg.

Du elsker vafler med brunost – stor kunst, enkel teologi:
det som er godt, deler vi med hverandre.

Det er et bilde på Guds godhet.

Han skaper – vi takker – vi deler.

Sånn skal også livet ditt være:

ta imot, si takk, del videre.

Kjære Mariusen,

du er 15 i dag.

Det betyr at mange dører står halvåpne.

Utdanning, vennskap, ansvar, frihet.

Noen ganger vil du være helt sikker.

Andre ganger kommer du til å ane retningen, men ikke hele kartet.

Da skal du få lov å bruke hodet ditt fullt ut,

lytte til rådene fra de som er glade i deg,

og samtidig lene deg på noe som bærer dypere:

«Sett din lit til Herren av hele ditt hjerte ... så skal han gjøre dine stier rette.»

Rette stier betyr ikke alltid lett terreng.

Det betyr at han går foran.

At han varsler om svinger.

At han står ved siden av når det blåser.

At du ikke trenger å bære deg selv alene.

Og når du kjenner deg liten – husk fellesskapet.

Husk menigheten som stilte opp da det trengtes.

Husk at du også kan ringe en onkel som har stått i noen floker før.

Husk at bestefar alltid har en krok, en knute og et råd.

Husk at bestemor har Snapchat snart, og at hun sikkert svarer raskere enn oss andre.

Du er ikke alene.

[Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com](https://konfirmasjonstale.com)

Så vil jeg si dette, som onkelen din som har vært med siden bleieskift og barnevogn:

Jeg er stolt av deg.

Ikke bare fordi du har kommet til denne dagen,
men fordi du går den med åpne øyne, varme hender og en latter som smitter.

Jeg tror Gud gleder seg over akkurat det.

Over måten du ser mennesker.

Over måten du gjør rom for andre.

Over at du tør å spørre.

Bevar nysgjerrigheten.

Ta kloke valg.

Stol på Gud i veivalgene.

Og når du er i tvil, ta en pause, spis en vaffel, ring noen som er glad i deg,
og lytt etter den stille stemmen som alltid peker mot kjærlighet.

Må Herren velsigne deg og bevare deg.

Må han lyse sin nåde over veiene dine – fra lydpuhlen til fjorden, fra skrivebordet
til kjøkkenbordet.

Må han gi deg mot til å gå, visdom til å velge, og ydmykhet til å lytte.

Gratulerer med konfirmasjonen, kjære Marius.

Vi er glade i deg.

Og vi går sammen med deg – her i kirken, på Hundvåg, og videre ut i livet.

Denne talen ble laget med konfirmasjonstale.com. Svar på noen få spørsmål og generer din egen personlige tale nå på konfirmasjonstale.com

Lag din egen personlige tale på konfirmasjonstale.com